

Coincidint amb les vacances varen casar-se. Així podien tornar a la feina a començaments de Setembre, sense cap problema per l'empresa. La Mercè tenia un contracte temporal i es veia forçada a fer mèrits. De viatge de noces van anar a les Canàries, concretament a les platges de Tenerife. Principis d'Agost d'enguany.

Feia una estona que havien arribat a la platja. Plena de gent, però no tan atapeïda com les de la costa del Maresme. Després d'un bany tranquil el Jaume i la Mercè estaven prenent el sol mig endormiscats i feliços.

Va ser més o menys en aquells moments que començaren a sentir les veus. La gent corria, s'havia trencat aquell ambient amable i festiu que tant bé els hi anava, després dels dies plens, neguitosos i emocionants del casament. Miren què passa, i veuen que molt a prop de la platja hi ha una barca de la qual van sortint com poden els subsaharians, que arribaven a la "terra promesa" mig morts de gana, esgotats i sense forces. Era un espectacle surrealista.

El que va passar durant una hora llarga va aparèixer els dies següents a tots els diaris. La gent que s'estava banyant o estirada a la sorra, oblidant-se de tot, va córrer cap als immigrants i va organitzar espontàniament una acollida d'urgència a tots els nivells. Homes i dones, canaris i peninsulars, joves i grans, nens també, europeus i d'altres indrets.... tots improvisant aquelles ajudes que eren absolutament necessàries pels que arribaven de tant lluny i després de tants dies de romandre a plena mar. La Creu Roja no va trigar i amb ella també entrà un cert ordre, mitjans, transports i coordinació. Tothom sentia que calia fer quelcom per evitar un desastre de mort. La resposta solidària va ser absoluta. No cal dir que el Jaume i la Mercè estaven enmig de la gent, com tots, fent el possible per aquells éssers humans desconeguts i diferents.

Quan van tornar, ens comentaven, que va ser una lliçó innoblidable, un dels moments més importants del seu viatge. Què diferent es veure les coses per la televisió, deien, i trobar-te enmig de la crua realitat.

Uns moments de meditació.

- 1.- Imagina l'escena que potser vas veure en els diaris o a la televisió. Contempla per uns moments les cares,
- 2.- Preguntat com és que la gent va actuar de forma tan solidària. Què els movia ? De què es van deixar portar ?
- 3.- Penses que aquest fet és signe de quelcom important? Què movia al immigrants a fer una aventura tan arriscada? Què ens diu de la globalització actual?
- 4.- Pots treure alguna conclusió de cara a tu, al teu ambient, a la teva consciència i a la fe?
- 5.- Llegeix atentament : Mateu 25, 31-46.

Moltes gràcies Mercè i Jaume. Segur que mai oblidareu el vostre viatge de noces.
